

Sygn. akt II CSK 90/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa B. P.

przeciwko J. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 29 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 204/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przyczynę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. to jest nieważność postępowania spowodowaną pozbawieniem skarżącej możliwości obrony jej praw przed Sądem Apelacyjnym. Pozbawienie skarżącej możliwości obrony jej praw zostało, jej zdaniem, spowodowane zaniechaniem przez sąd odroczenia rozprawy poprzedzającej wydanie wyroku, mimo przedłożenia przez jej pełnomocnika zwolnienia lekarskiego wystawionego przez lekarza sądowego i to w sytuacji gdy pełnomocnik ten został ustanowiony w przeddzień rozprawy, co uniemożliwiło mu zapoznanie się z materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Przytoczone przez skarżącą okoliczności nie usprawiedliwiają wniosku o nieważności postępowania. Zgodnie z art. 376 k.p.c. rozprawa przed sądem drugiej instancji odbywa się bez względu na niestawiennictwo jednej lub obu stron. Stąd też nieobecność skarżącej na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym, nawet usprawiedliwiona zaświadczeniem lekarskim nie nakładała na ten Sąd powinności odroczenia rozprawy, tym bardziej, że skarżąca była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, któremu udzieliła pełnomocnictwa w zakresie wynikającym z art. 91 k.p.c. Brak należytego przygotowania pełnomocnika do sprawy (niezależnie od przyczyn braku takiego przygotowania), nie jest okolicznością uzasadniającą twierdzenie o pozbawieniu przez sąd strony możliwości obrony jej praw, ze skutkiem nieważności postępowania.

W świetle powyższego skarga kasacyjna nie mogła być przyjęta do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).